

רחל מרחלת על כל העולם

סיפור בשחור-לבן

יש חתיכות המסתובבות שנים בתל-אביב ולא מצליחות למצוא לעצמן מישהו שיחמם להן את הלב. אך יש גם חתיכות שהמזל מאיר להן פנים. אחת כזו היא הזמרת הכושית הריאט מטיואני, שהגיעה לכאן רק לפני חודשיים מדרום-אפריקה עם שתי עמיתותיה ללהקת טיבא. ובכך, הריאט, תוך זמן קצר זה, מצאה לה אהבה יפה בארץ הקטנה שלנו. הבחור הוא שדרן הדיסקו ג'ר ביטון, שניחן בכל המעלות של כל חתיך ממוצע — הוא גבוה, נאה ובעל קול בס ערב ביותר, במיוחד כאשר שומעים אותו מעל גלי-האחר.

האריאט מטיואני היא מלווה אותו

נכי ביטון הוא מלווה אותה

השניים נפגשו, כמובן, בענייני עסקים. להקת טיבא באה להקליט כמה משיריה, ואת פני הזמרות קיבל ג'י. בין הריאט והבחור נדלק מייד הניצוץ המיוחד הזה. שמביא בעיקבותיו סיפורי-אהבה נעים. אחרי פגישה זו הם אינם נפרדים. האהבה שם כל-כך חמה, שגד מלווה את הריאט להופע עותיה והיא מלווה אותו לעבודתו. בקי-צור, האהבה פורחת ולי לא נותר אלא ליהנות מהצמד חמד הזה.

מו והן היום הכי אוהבות שבעולם. עובדיה התבקשו לפנות את הבית ולצאת מתחום חייה של חיה. וכפיצוי על כל הסבל, הע-ניקה אמא חיה לבת שלה, רחל, טיול לחוץ-לארץ. אם זה לא האפיראנד או מה זה האפיר-אנד?

בעיות נישואין

בגיל שמונים

לפני אחת-עשרה שנה היה זה סיפור-האהבה ששיגע את המדינה. יום אחד קמה לה בחורה בת 23, ששמה הולך לפנייה, ובלי לחשוב פעמיים נענית להצעת-נישור אין שמציע לה גבר המבוגר ממנה ב-46 שנים.

אבל לא היה זה סתם גבר. זה היה הצייר הידוע יצחק פרנקל, המוכר גם בשם-המכחול שלו: פרנל. פרנקל בן ה-69 היו או כבר שישה ילדים, שלושה מהם היו מבוגרים מאשתו החדשה, אילנה, כימעט בשלושים שנה. אילנה ילידת תל-אביב, חיילת-נח"ל לשעבר, שעברה להתגורר בצפת ופתחה שם גלריה-לעתי-קות. היתה מפורסמת או בכל הארץ בוד-כות החזה האדיר שלה. מי שהתפעל ממנו היה הצייר פרנקל, שכבר בפגישה הרא-שונה ביניהם הציע לה נישואין. אילנה הפכה אשתו וגם מודל-העירום שלו. פרנקל החל מצייר אותה בלהט, ותמונות השמן שלו, שבהן מופיעה רעי-יה, מקשטים כיום אוספים רבים בארץ.

יצחק ואילנה פרנקל מה זה הפרש של 46 שנים?

חידשו את נעורי. אני אהב את האשה שאני חי איתה. היו לי עשרות... הן נות-נות לי השראה ותוכן. מתנת-הכלולות שלי לאשתי אילנה היתה תמונת-עירום שלה. שהוצגה בתערוכה בפאריס.

הפרש של 46 שנים אולי אינו מורגש כשהאדם הוא בן 70, אבל בגיל 80 זה קצת אחרת. פרנקל נשאר אומנם אותו צייר פורה, ורק השבוע חנך תערוכת-ציורים חדשה שלו בתל-אביב. גם ניצוץ השובבות החמדה עדיין ניכר בעיניו כשהוא מתבונן בנשים. אבל נראה שזה כבר לא אותו דבר, כמו שזה היה לפני עשר שנים. יש בעיות בחיי-הנישואין של יצחק ואילנה פרנקל. הם שוהים יותר ויותר בנפרד, הוא בפאריס והיא בצפת.

ידידי-המישפחה מתלוצצים שבגיל 34 אילנה היא כבר מבוגרת מדי עבור פרנל קל, הוא חומד, כנראה, נשים צעירות יותר. אבל אם יש משבר בחיי-הנישואין שלו הוא בסך זמני. אתם תראו, כשהוא יגיע לגיל 90 הוא יהיה ממוסד יותר, ר' רגוע יותר, והכל יסתדר ביניהם על הצד הטוב ביותר. צריך רק סבלנות.

פרנקל לא הסתיר את חיבתו לנשים. גם בגיל 70. כשהיה בעלה של אילנה, סיפר בחייו: "לאדם יוצר יש הצלחה אצל נשים. באך שבר את השיא במיספר ילדיו, ו' אפילו צ'ארלי צ'אפלין לא השיג את ה' רקורד. אינני מקנא באדם גלמוד, שאין לו אפילו חצי ילד לנחמה. ילדי הצעירים

בקוליקולות מבלי לחוס על השכנים? "תחזיר אותה!" המשיך הגבר לצעוק בחדר-המדרגות. "אם לא תחזיר, אני את' רוג אותך!" ואילו גרינברג המשיך להתי-זק מעמד בדירה הנצורה, וסירב לפתוח את הדלת. הצעקות נמשכו ככה לפחות עשר דקות. עד שהגיעה המישטרה למ' קום. אז התברר שסיבת העימות הלילי אינה בדיוק זו שעליה חשבו השכנים. ה' מכירים את חבורת הנערות שמטפח דויד. סיבת הצעקות היתה פרוזואית, ולא היה לה שום קשר לרומנטיקה. הבחור הצועק, כך הסתבר, תבע בסך הכל חוב כספי, ש' לטענתו חייב לו גרינברג. וכשהוא צעק "תחזיר אותה!" הוא התכוון למשהו ש' גרינברג לקח ממנו, לטענתו, ולא החזיר. או אני שואלת אתכם: חוב כספי זה סיבה להקים שעוריה באמצע הלילה, ולהעיר את כל השכנים? חוב כספי גר' בים ביום. את הלילה צריך לשמור רק לגביית חובות רומנטיים.

צעקות כלילה

רחוב ורמייז הוא אחד הרחובות ה' קטנים ביותר בצפון תל-אביב. הוא כלי-כך שקט שלפעמים אפשר לשמוע משם את הזעקות של היולדות בבית-החולים אסותא, המרוחק משם מרחק כמה בלר' קים. אבל באחד הלילות בשבוע שעבר החרידו זעקות-אימים את הרחוב כולו.

השעה היתה כבר כמעט שלוש בבוקר, כאשר הדיירים המבוהלים של הרחוב הקי-צו משנתם, ופתחו את התריסים כדי לג' לות את מקור הזעקות. התברר שהן בקעו מבית מיספר 6. שם, בחדר-המדרגות, עמד גבר צעיר שהלם באגרופיו על דלת דירתו של במאיה-קולנוע דויד גרינברג וצרח: "פתח את הדלת! פתח את הדלת!" מתוך הדירה עצמה נשמע קולו של גרינברג הנפחד, כשהוא צועק: "לך מכאן! אני לא אפתח! אני אקרא למישטרה!"

מבלי לחקור הרבה, היה ברור לכל השכנים שהם עדים לסצנת קינאה גוראת. גרינברג, שהיה אומנם נשוי בחייו תקופה קצרה, הוא רווק נצחי, שחתיכות מבנות-הביתה הן אורחות קבועות בדירתו. או הנה, אמרו השכנים זה לזה, איזה בעל קנאי תפס אותו כשעזר-מעשה והוא רוצה את אשתו חזרה. איזו סיבה אחרת כבר יכולה לגרום לבנאדם לדפוק על דלת חברו בשעה כזאת בלילה, ועוד לצעוק

בת במקום

מאהב

אני אוהבת סיפורים כאלה, שבסוף נע' שה "שולם" במישפחה. אתם כולכם זוכ' רים בודאי את השערויה הגדולה שפרצה עם רחל שטיינר, זו המכוערת מהסרט אסקימו ליחון. שאחרי שנגמר הסרט התי-ברר כי רק עשו אותה מכוערת. אבל

בחייה היא יפה. אם אתם לא זוכרים או אני אזכיר לכם. רחל התגוררה עם אמא שלה, הגבנת חיה שטיינר, באותה דירה. האמא מצאה לה לפתע רומן, אדם בשם עובדיה מוי' רחל. כמו שזה קורה ברומנים של האמי-הות, אחרי שהאבא נפטר, כך זה גם קרה אצל השטיינרים. הן התחילו לא כל כך להסתדר זו עם זו.

אבל אצלן זה קצת גלש מהנורמות המי-קובלות בדרך-כלל. חיה שטיינר פנתה ל' בית-המישפט וביקשה צו, שיורח לבת שלה להסתלק מהבית, כשהיא מתארת בבקשה שלה איך רחל מציקה לה ולחבר שלה.

עד שגלגלי הצדק התחילו לטחון, וזה כידוע לוקח זמן, המשיכה רחל להתגורר עם האמא שלה. אז מה הסיפור שלי? עכשיו הכל בסדר שם. האמא ורחל השלי-

דויד גרינברג וידידות חוב לא רומנטי